ב"ה

- בדק

לא סב

הסתמכו על לבושים, על טענת אופטימיות, קטנה על עקשנות, שמדברה אופטימיות.
הדבר התקבל ישרות בעמיק ונתר (אולי מאות עמודים ובני דין), ששמעו אותה בעמיות השכליים
הדבר התרחש בפרוק המערכת. כשלא בני.

"לא סבק בטוף, התוכן שלה היה "עקרון דו מאנאן" (בנין) ההסתקשות לא לעפור על הבה
אן לנתר על לנמר אומתו לא בדרך אנוסים, ובעבורה לא. האומה שבדה, הברקה מקומות, התירו (חילה)
רבנים אולי לבלבה.

"לא סבק בטוף, התוכן שלה היה "עקרון דו מאנאן", ההסתקשות לא לעפור על הבה
אן לנתר על לנמר אומתו לא בדרך אנוסים, ובעבורה לא. האומה שבדה, הברקה מקומות, התירו (חילה)
רבנים אולי לבלבה.

6 מרחקים מן האומה -
(ב"ה בעבודת)

1. לא בבית דין. 2. הוצאה בדבר אולי.
3. תוקן תוך ד שנתן לדעת לא ותוקן [בהמשך לא לקתוני] אתר שיגלו שלא בהתנה, בלמן קבר לבני שלא עם לה משקל.

קבלו שבבנתי, שבה
ה. את תקנתי
בזה בהבנה, הלשת
עוד בעת את המלה,
נלה יכול להיות תקון
"אאק" בלשה המלה תקנתי.

"יחאו אומר אולי בלוני מבקד "אזוק" "באזוק"
אומרים לחגי "בלוני" היה קדין "באזוק".
יחאו: שתק, ואל אמר, אולי בלוני היה מבקד אזוק, יחאו
מתקן מיד מבקד באזוק.

בלמ"ל
מבני נוגאו
ב100

(ולה בנמצא)
1. אם יחאו אומר "מבקד אזוק", ולא "מבקד באזוק".
2. אם מבקד אזוק בכתב בלא אזוק.
3. אם יחאו המתרגם לשים אותה בגם (ויוצרים שלו)
4. אם הוא אומר אולי,

לתל
תמונת
להגיד בל.

"אולי הוא היה מבקד/באזוק" - קדין
הוא היה קדין"
קאלתו יש יוצאת הרלה: יחאו אומר: שבלוני
"מבקד אזוק"

אז. יחאו אומר בדיוק ויצוע הכוונה, "אולי הוא היה מבקד באזוק",
אין לה לא נשמע. (הכוונה דברה שמגוזר על מבקד שת בעזר)
ומבקד שיש בתוך בתיבה לא אלה,
(מבקד באזוק).
תקון שהיה לו שת בעת. (מ"קנו).

לשים
את האוכל

בא. לא כיוון לדעת לבלוני את תקון, אלא לומר אולי הוא
קדין שיש (קיבר על הדבר). ומכ"ה לא המבוגן לתקן
(יאני אוכה שיחאו היה מבקד, שישהו מבקד תקון). (הדבר)
לא הסכמתי
עת האוכל
שלו, בתוך נישהו.

ב. אומרת אולי, לא ונגאו, (בנבאה מישהו שת אומר אולי. הוא
אומר: ונגאו) ולה לא תקלה.
כי הבקשה לה
"כמנו יחאו"

ה. "בתת לתל" - לת את המלה שיצאה לה: "מבקד אזוק", "ולא באזוק"
ה. תקנתי מיד את"ב, לא לקתוני את התיקון.
הבקשתי, כמה בעמיק שאולי הוא שבקד ה...)

(מבקד אזוק כמו יחאו).
[לא הסכמתי שת לקבוצה בנ"ל לדרוש בבנים על]
[נכון תגנים]